

4198 Cnefte Beh. af Forsl. t. Beslut. af Folketh. om Medf. af et Udv. ang. en ærøst Arvesag. 4194

har jeg set den Erklæring, der blev omtalt før af en afdød Retskyndig; den staar ikke i den Spøisterets-ekstrakt, der har staaet til min Raadighed; muligens har der været flere Ekstrakter, det veed jeg ikke. Jeg skal ikke vende tilbage til Rets-spørgsmaalets Realitet; thi det vedkommer os strengt taget ikke her; jeg skal ikke svare det ærede Spøisteretsmedlem, som er Medlem af Folkethinget for Københavns 1ste Valgkreds (Rimestad). Jeg skal slet ikke indlade mig paa hans Betragtninger; thi de vedkomme ikke Sagen i mindste Maade. Det skal jeg altsammen lade ligge idag ligesom ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt der er nogen analogisk Stjæmnel i Eksteloven eller ikke; thi det ligger ikke for. Det der derimod ligger for, er: Skal Folkethinget opretholde sin tidligere Beslutning nu, da der skal være fremkommet Oplysninger gaaende i modsat Retning af de tidligere? Skal Sagen undersøges grundigt i et Udvalg? Jeg paaistaar, at Folkethinget skylber sin egen Verdighed at gøre dette, og jeg skal meget anbefale det høie Thing, i det høie Things egen Interesse, at følge den af mig fremsatte Indstilling. Hvad saa Resultatet bliver bagefter, om man kommer til en Indstilling, der gaar ud paa at ramme en gyllden Bel eller en Trapæl gjennem Sagen, det er en Sag for sig. Det vil vise sig; men at man bør foretage denne Undersøgelse, det er givet.

Formanden (Kraabbe): Der er indtegnet flere Talere, efter hvad jeg kan skjønne, saavel for som imod det foreliggende Forslag. Der kunde være nogen Anledning til at foreslaa Afslutning; imidlertid vil jeg ikke endnu fremsætte Forslag til en saadan, men meget indtrængende henstille til ærede Medlemmer, om de ikke selv ville begrænse Forhandlingerne, saa at det ikke skal blive nødvendigt fra Formandspladsen at foreslaa Afslutning.

Winther: Jeg skal kun sige, at dersom det ærede Medlem fra Københavns 1ste Valgkreds (Rimestad) havde været her ved Sagens Begyndelse, havde han kunnet spare sig sin lange Udveikling om de Farer, man gif indse, efterfom den ærede Justitsminister netop fremsførte Alt dette. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke var her, men jeg beklager endnu mere, at ogsaa han, ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch), har villet paafige dem, der have

støttet dette Forslag, at de vilde have, at dette Thing skalde opmuntres til at kritisere Spøisteretsdomme. Vi have gjentagne Gange — 3 eller 4 Gange — i dette Møde paa det Bestemteste værget os derimod. Vi kunne ikke Andet end antage, at det er Uret ligeoverfor os at vedblive med saadanne Paastande. Det ærede Medlem fra Odense Amts 1ste Valgkreds sagde, at der ikke laa nogen Insinuation i at omtale, hvorvidt en Mand tidligere havde beklæstet sig med denne Sag paa et andet Sted. Jeg vilde dog anse det for meget upassende, om jeg har villet give mig til at fremhæve, at de, der væsentlig tale mod det foreliggende Forslag, ere Medlemmer af den Spøisteret, der har affagt denne Dom. Hvad vilde man sige, hvis jeg vilde gjøre det gjældende? Kunde det da ikke betragtes som en Insinuation? Jeg skal afholde mig derfra; jeg vilde derfor anse det for aldeles upassende; men saa skulle ogsaa de andre Herrer afholde sig fra at omtale for det Første, hvorledes Sagen stod, da den var i vedkommende Underrettsfogterens Haand, og dernæst, hvorledes den skiftede Farve, da den kom i Overrettsfogterens Hænder. De, der have villet gjenemgaa Sagens Gang, burde have lagt Mærke til, at den er gaaet gjennem en tredie Haand, nemlig Finantsudvalgets, som aldeles ikke vilde indlade sig paa Retsspørgsmaalet, men alene stillede Sagen op som et Spørgsmaal om, hvorvidt man af Billighed kunde komme til at yde Noget. Og naar nu det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds sagde, at jeg ikke syntes at have kunnet gjøre Indtryk paa Finantsudvalgets Flertal, saa veed det ærede Medlem aldeles ikke dette; men jeg kan godt begribe, at han heller ikke kan vide, hvormange der var for Forslaget, da der kun stod een Forslagsstiller paa det. Jeg kan derfor undskylde dette, men jeg har forresten oplyst, at der var endel af Finantsudvalgets Medlemmer, som opfordrede mig til at stille Forslaget alene, og det af Grunde, som jeg ikke her skal opholde mig ved. Det er kun disse Par Bemærkninger, jeg har villet fremhæve. Jeg vil dernæst atter gjøre opmærksom paa, at naar man saaledes taler om, at dette Thing ikke passende skalde kunde give sig til at bevilge en Erstatning eller en Gave af Statskassen i Tilfælde, hvor Loven maatte give Sagen en anden Bending, saa er her blevet fremdraget et af de mest paa-faldende Exempler, der have eksisteret, medens jeg har været i Rigsdagen, altsaa saalænge der har